

серпень
2021

Stella Maris

ПІДТРИМУЄ МОРЯКІВ ТА РИБАЛОК В УСЬОМУ СВІТІ

В номері

Неділя в морі

з о. Піо Ідоу

Навчання віри

Для тих, хто перебуває в небезпеці на морі

Звернення з нагоди Морської неділі

Кардинала Пітера Турксона

Стелла Маріс (Морський Апостолят) – це католицька благодійна організація, що підтримує моряків у всьому світі.

Ми надаємо практичну та пасторальну підтримку всім морякам, незалежно від національності, віри або раси. Наші портові капелани і волонтери відвідують судна, вітають моряків, пропонують благодійну допомогу та консультації, практичну допомогу, догляд і дружбу.

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден, яка працює в 339 портах з 227 портовими капеланами по всьому світу.

Ми можемо продовжувати свою працю лише завдяки щедрим пожертвам наших прихильників та волонтерів.

Підтримати Стелла Маріс пожертвою можна на сайті: www.apostleshipofthesea.org.uk/ways-donate

Морський Апостолят 39 Площа Екклстона
Лондон, SW1V 1BX

Тел: +44 020 7901 1931

Електронна пошта:

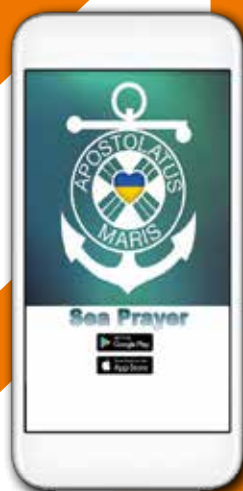
info@apostleshipofthesea.org.uk

[facebook.com/AoS.GB](https://www.facebook.com/AoS.GB)

www.apostleshipofthesea.org.uk

Зареєстрована благодійна організація в Англії та Уельсі № 1069833
Зареєстрована благодійна організація в Шотландії номер SC043085
Реєстраційний номер компанії 3320318

Images: Pg 2, 8 and back cover courtesy of Stella Maris. Front cover, Pg 3, 4, 7, 10, and 11 courtesy of iStockphoto. Pg 5, 6, 11 courtesy of Fr Lawrence Lew O.P. Pg 8, 9 courtesy of Marcin Mazur/Catholic Church.

**БЕЗКОШТОВНИЙ
ДОДАТОК
ШУКАЙТЕ 'SEA PRAYER'
В МАГАЗИНІ ДОДАТКІВ**

Sea Prayer

Download on the
App Store

Download from
Google Play

Стелла Маріс надає морякам практичну та інформаційну підтримку і уважного співрозмовника

Неділя в морі з о. Піо Ідоу

18-ТА НЕДІЛЯ
1 СЕРПНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЙОАНА 6:24-35

Отож, коли народ побачив, що нема там ані Ісуса, ані його учнів, то сіли в човни і прибули до Капернауму, шукаючи Ісуса.

Знайшовши його по тім боці моря, мовили до нього: «Учителю, коли ж ти прибув сюди?»

А Ісус їм у відповідь: «Істинно, істинно говорю вам: Ви шукаєте мене не тому, що чуда бачили, а тому, що хліб їли та й наситилися.

Працуйте не на ту їжу, яка проминає, лише на ту їжу, яка залишається на життя вічне, - яку як дасть вам Син Чоловічий, бо його Бог Отець назнаменував.»

Вони ж мовили до нього: «Що робити нам, щоб діла Божі чинити?»

А Ісус відповів і сказав їм: «Діло Боже - вірувати в того, кого він послав.»

Тоді вони йому: «Який же знак твориш ти, щоб ми побачили й увірували в тебе? Що вчиниш?

Батьки наші манну в пустині споживали, як ото написано: Дав їм хліб з неба їсти.»

Ісус же сказав їм: «Істинно, істинно говорю вам: Не Мойсей дав хліб вам з неба, лише Отець мій дає вам хліб правдивий з неба.

Божий бо хліб той, що з неба сходить і життя світові дає.»

Мовили тоді до нього: «Господи, хліба такого давай нам повсякчасно!»

Ісус же їм: «Я - хліб життя. Хто приходить до мене - не голодуватиме; хто в мене вірує - не матиме спраги ніколи.

Євангеліє і Ти

Євангеліє розповідає нам, що наступного дня після чуда нагодування п'яти тисяч, люди помітили, що Ісуса вже немає з ними, і тому вони «пішли до Капернауму, шукаючи Ісуса». Напередодні увечері учні вирушили до Капернауму на одному човні, але без Ісуса. Пізніше їм з'явиться Ісус, вночі та посеред шторму, ходячи по воді. І люди, зрозумівши, що Ісуса та Його учнів уже немає з ними, також сіли в човни, «шукаючи Ісуса» в Капернаумі. Коли вони знайшли Ісуса на іншому березі моря, вони запитують Його, кажучи: «Равві, коли ти прийшов сюди?» Однак Ісус застерігає їх не шукати Його через хибні причини: «Істинно істину кажу вам: ви шукаєте Мене не тому, що бачили знамення, а тому, що їли хліб. Не побивайтеся заради їжі, яка проминає, а заради їжі, яка стремить у вічне життя, яке дасть вам Син Людський; бо на ньому Бог Отець поставив свою печать».

Ми можемо запитати себе: навіщо нам прямувати за Ісусом? Чому ми шукаємо Його? Можливо, ми шукаємо Ісуса лише з матеріальних причин: їжі, доброго здоров'я, грошей, людської любові, мирного життя тощо. Все це добре саме по собі і є даром від Бога. Проте, оскільки вони є швидкоплинними, вони ніколи не можуть задовольнити найглибшого прагнення людської душі, яка створена для того, щоб любити Бога одного і Його понад усе.

У молитві «Отче наш» ми просимо: «Хліб наш насущний, дай нам сьогодні». І Христос говорить про Себе: «Я хліб життя; той, хто приходить до мене, не буде голодувати, а той, хто вірить у мене, ніколи не буде спраглим». Нехай ми завжди шукаємо Ісуса, Хліб Життя. Тож, прагнім завжди приймати Його у Святому Причасті.

“Я ХЛІБ ЖИТТЯ; ТОЙ, ХТО ПРИХОДИТЬ ДО МЕНЕ, НЕ БУДЕ ГОЛОДУВАТИ, А ТОЙ, ХТО ВІРИТЬ У МЕНЕ, НІКОЛИ НЕ БУДЕ СПРАГЛИМ”.

19-ТА НЕДІЛЯ 8 СЕРПНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЙОАНА 6: 41-51

І обурились юдеї на нього, що сказав був: «Я хліб, який з неба зійшов»,

і говорили: «Чи то ж не Ісус, син Йосифів, що його батька-матір ми знаємо? Як же він тепер твердить: Я зійшов з неба?»

А Ісус їм у відповідь: «Не ремствуйте між собою.

Ніхто не спроможен прийти до мене, коли Отець, який послав мене, не приведе його, - і я воскресну його останнього дня.

Написано в пророків: Усі будуть поучені Богом. Кожен, хто вчув від Отця, той, навчившись, до мене приходить.

Не (кажу), щоб хтось Отця бачив, бо той тільки Отця бачив, хто від Бога.

Істинно, істинно говорю вам: Хто вірує, той живе життям вічним.

Я - хліб життя.

Батьки ваші манну в пустині споживали, - і померли.

Це ж хліб, що з неба сходить, щоб той, хто їстиме його, не вмер.

Я - хліб живий, що з неба зійшов. Коли хтось цей хліб їстиме, житиме повіки. І хліб, що його я дам, це - тіло моє за життя світу.»

Євангеліє і Ти

Називаючи Себе "хлібом, що зійшов з неба", Ісус запрошує своїх слухачів повірити в Нього, що вони можуть мати вічне життя. Він каже: "Істинно, істину кажу вам: той, хто вірує, має вічне життя. Я - хліб життя. Батьки ваші їли манну в пустині та й померли. Це хліб, що сходить із неба, щоб людина могла з нього їсти і не вмирати ». Але Його слухачі не могли зрозуміти, чому Він стверджував, що зійшов з неба, бо знали, хто такі Його батьки. Насправді вони називали Ісуса сином Йосипа. Він не тільки заявив, що зійшов з неба, але також вимагав, щоб вони повірили в Нього, якщо бажають мати вічне життя.

Віра в Ісуса є необхідною для вічного життя. Віра - це перш за все особисте рішення. Це «вільна реакція людської особистості на ініціативу Бога, що відкриває себе» (ККЦ 166). Бог, який хоче врятувати людину, Промовляє та ініціює діалог з людиною, потребуючи відповіді. Бог відкриває людині Свій божественний план спасіння, і людина, приймаючи з вірою Боже Слово, отримує спасіння. Перед тим, як Христос вознісся на небо, Він сказав своїм апостолам: "Той, хто вірує і охреститься, буде спасений".

Але цей особистий акт віри має свій плід. Ми не просто віримо; ми віримо в Бога і те, що Він відкрив. У сьогоднішній Євангелії Ісус закликає нас вірити в Нього, хліб життя. Він говорить про себе: «Я - хліб живий, що зійшов з неба; хто їсть цей хліб, той житиме вічно; і хліб, який я дам за життя світу, - це моє тіло ". Це посилення на Святу Євхаристію, і той, хто підходить, щоб прийняти Святе Причастя, повинен усвідомлювати, що це справді Тіло і Кров Христа.

**«Я ХЛІБ, ЯКИЙ З
НЕБА ЗІЙШОВ»**

УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ НЕДІЛЯ, 15 СЕРПНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ 1:39-56

Тими днями Марія, зібравшись, поїхала швидко в дорогу в гірську околицю, в місто Юди.

Увійшла вона в дім Захарії і привітала Єлисавету.

І як почула Єлисавета привіт Марії, здригнулася дитина в її лоні, і Єлисавета сповнилася Святим Духом і викликала голосом сильним: "Благословенна ти між жінками й благословен плід лона твого.

І звідкіля мені це, що прийшла до мене мати Господа мого?

Ось бо, як голос твого привітання залунав у моїх вухах, дитина з радості здригнулась у моїм лоні.

Щаслива та, що повірила, бо здійсниться сказане їй від Господа."

І мовила Марія: "Величає душа моя Господа

і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм, бо він зглянувся на покору слугині своєї; ось бо віднині ублажатимуть мене всі роди.

Велике бо вчинив мені Всемогутній, і святе його ім'я.

Милосердя його з роду в рід на тих, які страхаються його.

Він виявив потугу рамени свого, розвіяв гордих у задумах їхніх сердець.

Скинув могутніх з престолів, підняв угору смиренних;

наситив благами голодних, багатих же відіслав з порожніми руками.

Він пригорнув Ізраїля, слугу свого, згадавши своє милосердя, як обіцяв був батькам нашим -Авраамові і його потомству повіки."

Марія перебула в Єлисавети місяців зо три; потім повернулася до дому свого.

Євангеліє і Ти

Сьогодні ми святкуємо Успіння Марії(Пресвятої Богородиці). З самого початку християни завжди вірили, що Марію тілом і душою була прийнята на небо після завершення її земного життя. А в 1950 році Папа Пій XII проголосив це вчення догмою віри.

В торжестві Успіння ми святкуємо три тайни: Успіння Марії, в небо взяття Марії (прийняття Марії в небесну славу) та коронацію Марії як царицю неба і землі.

Успіння Марії нагадує нам, що всі ми одного дня помремо. І тому, поки ми ще тут, на землі, наше серце повинно бути зосереджене на тому, що вище. Успіння Марії наповнює нас надією, що хоч ми всі помремо, якщо ми будемо вірні Божому Закону, наші тіла воскреснуть і возз'єднаються з нашою душою, і ми побачимо Бога віч-на-віч.

Коронування цариці Марії є обіцянкою того, що чекає на вірного християнина, який помирає в Божій благодаті. На небі тіло, об'єднане з душою, буде увінчано в Божій славі.

Успіння Марії є прообразом того, що станеться з вірним християнином. Отже, вірний християнин «повинен померти», для гріху, наслідуючи успіння Марії. Тільки тоді він або вона зможе піднятися до нового життя у Христі і бути прийнятим у присутність Божу. Живучи єдністю з Богом, християнська душа бере участь у божественному житті і у вічності отримує вінець вічної слави.

Померти для гріху, що є необхідним кроком, який ми всі повинні зробити, також передбачає практику «умертвлення» пристрастей. Практика смирення допомагає нам здобути чистоту серця. Без чистоти серця ми не можемо сподіватися увійти на небо. Просимо ж Марію, Пречисту Діву, дарувати нам чисте серце, щоб і ми одного разу могли споглядати Бога безпосередньо.

21-ША НЕДІЛЯ 22 СЕРПНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЙОАНА 6:60-69

Почувши це, багато з-поміж його учнів говорили:
«Жорстока ця мова! Хто може її слухати?»

Ісус же, знаючи в собі, що учні його обурюються з того приводу, мовив до них: «Чи вводять вас те у спокусу?»

А коли побачите, як Син Чоловічий зноситиметься туди, де був спочатку, - що тоді?

Оживлює дух, тіло ж не допомагає ні в чому. Дух - ті слова що їх я вимовив до вас, вони й життя.

Деякі з вас, однак, не вірують.» Ісус бо знав від самого початку, хто ті, які не вірують, і хто той, що зрадить його.

Тож додав: «Ось чому я сказав вам, що ніхто не спроможен прийти до мене, коли йому того не буде дано Отцем.»

Від того часу численні з-поміж його учнів відступилися від нього і більше з ним не ходили.

Тоді мовив Ісус до дванадцятьох: «Невже й ви бажаєте відступитися?»

Але озвався до нього Симон Петро: «Господи, а до кого ж іти нам? Це ж у тебе - слова життя вічного!

Ми й увірували й спізнали, що ти - Божий Святий.»

Євангеліє і Ти

У уривку, що передує сьогоднішній Євангелії, Ісус зробив це категоричне твердження:

«Істинно істину кажу вам: якщо ви не їсте тіла Сина Людського і не п'єте його крові, у вас немає життя». І щоб переконатись, що Його зрозуміли правильно, він сказав: «Бо моє тіло справді їжа, а кров моя справді напій. Хто їсть моє тіло і п'є мою кров, той перебуває в мені, і я в ньому». Для євреїв та багатьох Його учнів це було "жорстокими словами", і багато з них "відступили і більше не ходили з Ним".

Побачивши, що багато Його учнів образились на Його слова і залишили Його, Ісус звертається до дванадцяти апостолів і запитує їх: "Ви також підете?" Відповідь Симона Петра від імені інших апостолів є прекрасною, оскільки це визнання віри, настільки сповнене довіри і впевненості в Господі: «Господи, до кого ми підемо? У Тебе є слова вічного життя; і ми повірили і пізнали, що ти Святий Божий». Віра Петра була заснована на впевненому знанні Христа, Святого Божого.

У наших випробуваннях і труднощах, у пошуках справжнього щастя нам потрібна та сама віра Петра. Петро говорив не просто від себе. Він говорив від імені інших апостолів. Так само і віра, яку ми сповідуємо, не може бути сама по собі. Віра, яку ми сповідуємо, - це та сама віра, яку Церква сповідувала впродовж усіх віків від самого заснування. І саме ця віра пропонує нам вічне життя: «Господи, до кого ми підемо? У Тебе є слова вічного життя; і ми повірили і пізнали, що ти Святий Божий».

22-ГА НЕДІЛЯ 29 СЕРПНЯ

ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАРКА 7:1-8, 14-15, 21-23

Фарисеї ж і деякі з книжників, які були прийшли з Єрусалиму, зібрались коло Ісуса.

І бачивши, що дехто з його учнів їсть хліб нечистими, тобто немитими руками, -

бо фарисеї й усі юдеї, додержуючи передання старших, не їдять, поки не виміють добре рук,

і не споживають, повернувшись з торгу, поки себе не покроплять, та й багато іншого вони перейняли й дотримують: миття чаш, глеків, мосяжного посуду, -

отож питали його книжники та фарисеї: "Чом твої учні не поведуться за переданнями старших, а їдять немитими руками?"

Він же відповів їм: "Добре пророкував про вас, лицемірів, Ісая, як ото написано: Народ цей устами мене почитає, серце ж їхнє далеко від мене;

та вони марно мене почитають, навчаючи наук - наказів людських.

Заповідь Божу занедбавши, притримуєтеся ви передання людського: обмиваєте глеки та кухлі й ще багато в тому роді."

І прикликавши знову народ, промовляв до нього: "Слухайте мене всі й розумійте!

Нема нічого зовнішнього для людини, що, вхопивши в неї, могло б її осквернити; лише те, що виходить з людини, те осквернює людину.

З нутра бо, з серця людини, виходять недобрі намісли, розпуста, злодійство, вбивство,

перелюби, заgreбушість, лукавство, обман, безсоромність, заздрий погляд, наклеп, бундючність, безглуздя.

Уся ця погань виходить із нутра й осквернює людину."

**"НАРОД ЦЕЙ УСТАМИ
МЕНЕ ПОЧИТАЄ, СЕРЦЕ
Ж ЇХНЄ ДАЛЕКО ВІД
МЕНЕ; ТА ВОНИ МАРНО
МЕНЕ ПОЧИТАЮТЬ,
НАВЧАЮЧИ НАУК -
НАКАЗІВ ЛЮДСЬКИХ."**

Євангеліє і Ти

Фарисеї помітили, що деякі Ісусові учні їли нечистими та немитими руками, і вчинили скандал через відсутність дотримання традицій старших. Ці традиції являли собою набір ритуалів, покликаних доповнити писаний Божий Закон та допомогти у його дотриманні. були релігійними звичаями, створеними фарисеями та доданими до Закону Мойсея. В основному це були тлумачення писаного закону та подальших нормативних актів, прийнятих рабинами минулого. І те, що учні порушили, це те, що стосується ритуальної чистоти.

Отже, фарисеї скаржаться Ісусу, кажучи: «Чому Твої учні не живуть за традицією старших, а їдять, оскверненими руками?» Цією скаргою фарисеї звинувачують учнів Ісуса Христа в релігійній розхлябаності. Фарисеї відчували, що юридична чистота вимагає звертати увагу на зовнішнє. Отже, вони «не їдять, якщо не миють руки, дотримуючись традицій старших; а коли вони приходять з ринку, вони не їдять, якщо не очищаються; і є багато інших традицій, яких вони дотримуються: миття чашок, горщиків та посудин від бронзи».

Але Христос швидко дорікнув їм у тому, що вони просто ставлять людські традиції на рівні з об'явленим Законом Божим. У свою чергу, Христос звинувачує фарисеїв в лицемірстві та нещирості, оскільки, прагнучи дотримуватись традицій, що походили з попередніх вчителів, вони нехтують основними вимогами Божого Закону. Їх поклоніння Господу було порожнім і марним, оскільки надходило від серця, позбавленого живої віри.

Натомість Христос підтверджує, що саме з серця походять злі речі, а не з їжі, яку їдять. Отже, замість рук і ніг серце повинно очиститися, якщо ми хочемо стояти в присутності Божій і віддавати Йому справжнє поклоніння.

ЗВЕРНЕННЯ З НАГОДИ МОРСЬКОЇ НЕДІЛІ 2021

Кардинала **Пітера Турксона**

Префекта Дикастерії для сприяння цілісному розвитку людини

Дорогі брати та сестри у Христі, улюблені капелани, волонтери, друзі та прихильники Стелла Маріс:

Ми святкуємо другу Морську неділю на тлі пандемії COVID-19. Можливо, світ зайшов у глухий кут, але кораблі ніколи не припиняли ходити від порту до порту, доставляючи важливе медичне обладнання та ліки для підтримки боротьби з поширенням вірусу. Це підкреслює, що морська галузь є життєво важливою частиною світової економіки. Близько 90% світової торгівлі здійснюється кораблями, а точніше 1,7 мільйонами моряків, які працюють на кораблях.

Ми дякуємо людям Моря за їх роботу, і наша вдячність втілюється в нашій молитві, щоб Господь обдарував їх силою в хвилини слабкості, єдності в різноманітності, безпечного та плавного плавання і, на завершення їхнього контракту, щастя бути возз'єднаними зі своїми близькими.

Неодноразово звертались із закликами міжнародних організацій (ООН, ІМО, МОП), профспілок, власників кораблів та конфесійних груп визнати моряків "критично важливими працівниками", щоб пришвидшити зміну екіпажів та зробити пріоритетними для щеплення. Але дуже мало країн сприяли цьому і проводили чітку політику щодо щеплень моряків. Це виявило глибоке протиріччя у морській галузі. З одного боку, він є надзвичайно глобалізованим, але, з іншого, права та захист моряків роздроблені між кількома гравцями, які часто не підзвітні будь-якому вищому законодавству чи владі.

Через цю пандемію ми хотіли б запросити морську галузь навчитися діяти як єдине ціле, сприяючи змінам екіпажів та щеплень та посилюючи імплементацію міжнародних стандартів для посилення та захисту прав людини та людей, що працюють в морі.

Було підраховано, що у вересні 2020 року близько 400 000 моряків, яких слід було репатріювати, фактично залишалися у морі через COVID-19. У деяких випадках моряки не можуть повернутися додому протягом 18 місяців. COVID-19 погіршив умови праці та життя сотень тисяч моряків, які опинилися у морі, і яким потрібно було працювати на багато місяців довше, ніж зазвичай. Це впливає не тільки на самих моряків, а й на повсякденне життя їх сімей. Проблеми ізоляції, самотності, розлуки та тривоги щодо сім'ї та близьких, що знаходяться за тисячі кілометрів, разом та невпевненість у своєму майбутньому, збільшили фізичний та психологічний стрес на борту суден, часом із трагічними наслідками.

Ми закликаємо власників кораблів, керуючі компанії, агентів та кріюінги розглядати членів екіпажу більше, ніж "робочу силу", і пам'ятати, що вони люди. Ми закликаємо розробляти робочі практики, які базуються на людській гідності, а не на прибутку, і тому забезпечуємо все необхідне для поліпшення психічного, фізичного та духовного благополуччя моряків.

3 січня 2021 року було зареєстровано 38 випадків піратства, у тому числі 33 судна, щодо яких здійснилися спроби проникнення, дві спроби нападу, два судна обстріляні та одне захоплене. Кількість повідомлень про випадки піратства,

можливо, зменшилась, але насильство щодо екіпажів зростає. Це сумні нагадування про крихкість морської галузі, яка вже перевірена пандемією. Моряки мають право виконувати свою роботу, не ризикуючи бути викраденими, пораненими чи навіть вбитими. Крім того, піратство порушує світову економіку, а постійна загроза небезпеки та шкоди створює значний стрес для моряків та їх сімей.

Ми просимо всі уряди та міжнародні організації визначити довготермінові шляхи вирішення проблеми піратства, пам'ятаючи про необхідність вирішення основної проблеми нерівності у розподілі товарів між країнами та експлуатації природних ресурсів. Більше того, власники суден повинні вжити всіх необхідних профілактичних заходів для забезпечення безпеки не тільки суден та їх вантажів, але особливо безпеки моряків.

Міжнародна федерація транспортників (ITF) повідомила про подвоєння кількості покинутих суден з 40 у 2019 році до 85 у 2020 році. Покидання в морі відбувається з ряду різних причин. Найбільш поширеною причиною є свідоме рішення власника позбутися судна, яке вони більше не вважають цінним, включаючи екіпаж. Залишившись в чужій країні, без виплаченої заробітної плати, з відсутністю перспективи швидкого доходу та без їжі, покинутий екіпаж стикається з нелюдськими умовами, а їхні сім'ї негайно відчувають фінансові наслідки.

Щоб запобігти трагічним наслідкам залишення в морі, ми вимагаємо повного виконання зобов'язань згідно з Конвенцією про морську працю (MLC 2006), які були прийняті в 2014 році та набрали чинності в 2017 році. обов'язкове страхування для покриття залишення в морі, оплати витрат, включаючи харчування, питну воду, медичне обслуговування та витрати на репатріацію.

Кількість корабельних та морських аварій зменшується, але бодай одна – вже багато, особливо коли моряки отримують травми або гинуть, зникають у морі або несправедливо криміналізовані та затримані на невизначений термін. Іноді це трапляється через природні чинники, але занадто багато випадків недбалості з боку тих, хто віддає перевагу прибуткам над безпекою. Кожна трагедія призводить до відчаю сімей, дітей без батьків та відсутності місця де покласти квітку та вимовити молитву.

Ми підносимо свої молитви до Марії-Морської Зірки, щоб супроводжувати тих, хто вже не з нами, до безпечної небесної гавані і втішати згорьованих родичів та друзів, які залишились самі.

Протягом усієї пандемії капелани та волонтери "Стелла Маріс" завжди були на службі морякам та рибалкам. Вони присутні у вашому житті, постійно пристосовують своє служіння до мінливих обставин та вирішують духовні та матеріальні потреби моряків.

Ми молимося, щоб усі капелани та волонтери Стелла Маріс продовжували: "Бути апостолами, вірними місії проголошення Євангелія,

демонструвати любляче обличчя Церкви, також бути привітними та близькими до цієї частини Народу Божого; відповідайте без вагань морським людям, які чекають вас на борту, щоб заспокоїти глибоку тугу своєї душі та допомогти їм почувати себе активними членами громади»¹.

Ми доручаємо Марії, Морській Зорі, благополуччя Морського Народу, відданість капеланів та волонтерів і благаємо Божу Матір продовжувати захищати всіх нас від будь-якої небезпеки, особливо від COVID-19.

Молитва, натхнення Посланням на морську неділю (11 липня 2021 р.) Дикастерії для сприяння цілісному розвитку людини

О Боже Отче, котрий покликав чоловіка та жінку співпрацювати зі своєю працею у справі твого творіння, ми дякуємо тобі за невтомну відданість морських людей, які в цей період ніколи не припиняли перевезення з одного порту в інший необхідного медичного обладнання та ліків для підтримки боротьби з поширенням вірусу.

Надай їм сили у хвилини слабкості, єдності у різноманітті, безпечного та тихого плавання, а після закінчення контракту щастя возз'єднатися зі своїми коханими. Господи наш Ісусе Христе, з Твоєю милістю заохочуй морську галузь сприяти змінам екіпажів, вакцинації та посиленню імплементації міжнародних стандартів для посилення та захисту прав людини та праці людей моря. Звільни нас від напасти піратства та трагічних наслідків відмови від моряків.

Святий Душе, витаючи над усіма водами світу, пробуджуй у капеланів та волонтерів Стелла Маріс ревність віри, щоб вони завжди свідчили про це послідовністю життя, виявляючи турботливе обличчя Церкви, яка є привітною і близькою до людей моря, відповідаючи без вагань на їх духовні та земні потреби.

О, Пресвята Діво Марія, Морська Зоре, ми довіряємо тобі благополуччя людей моря і молимося, щоб ти продовжувала захищати нас від усіх небезпек, особливо від COVID-19. Допоможи нам своїм материнським благословенням, поки ми пливемо до порту всіх наших надій. Супроводжуй тих, кого більше немає з нами, до дому Небесного Отця і втішай скорботних родичів та друзів. Амінь!

¹ Папа Бенедикт XVI, Рим, XXIII Світовий конгрес AOS, 23 листопада 2012 р

ДЛЯ ТИХ, ХТО ПЕРЕБУВАЄ В НЕБЕЗПЕЦІ НА МОРІ – ГІМН ЗАХИСТУ ТА ПОЖЕРТВИ

Даміан Костелло

Скільки люди виходили в море, це супроводжувалося церемоніями та піснями, щоб убезпечити шлях. Маорі Нової Зеландії жертвували пісні та першу рибу сезону Тангароа, Духу Вод. Це одна з багатьох молитов, якою послуговувалися протягом найбільшого навігаційного подвигу в історії людства: заселення Тихого океану - площі, більшої за всю сушу на землі.

Багато з цих мореплавських традицій живі і сьогодні, і одна була продемонстрована у герцога Единбурзького, на похоронах принца Філіпа на початку цього року. Вершиною служби було спів "Вічний Отче, могутній у охороні", офіційний гімн Королівського флоту та ВМС США.

Гімн, також відомий як "Для тих, хто в небезпеці на морі", був написаний в 1860 році. Британський студент відкрився своєму наставнику Вільяму Уайтінгу, що він боїться свого майбутнього переходу через Атлантику. Уайтінг зрозумів страх студента, оскільки сам пережив бурю у молодості. Він вірив, що Бог врятував його, і він написав гімн, щоб запевнити студента у захисті Божому.

Перші три куплета розповідають про Божу дію в морі

в історії спасіння. У першому вірші використовується посилання до Псалма 104: «Вічний Батько, сильний, що рятує, чия рука скувала неспокійну хвилю».

У другому вірші Христос на Галілейському морі, гамуючи «бурхливу бурю своїм словом» і йдучи «по глибокій піні».

Третій вірш посилається до створення світу, коли Святий Дух витав над "хаосом, темним і грубим, і наказав припинити його гнівну суєту".

Кожен вірш закінчується заклик до тих, для кого призначена молитва, «тих, хто перебуває в небезпеці на морі». Пісня завершується завершальним віршем, закликаючи захисту Трійці. «Наших братів захисти в годину небезпеки, - благає співак, - від скелі та бурі, вогню та ворогів».

Пісня закінчується, як молитва рибалок маорі, підношенням. Як отримуємо від Бога, так і даємо; в даному випадку, "Радісні хвалебні гімни з суші та моря". Коли це співається під час Літургії, як це часто роблять у морських умовах, це похвальне поєднання поєднується з фізичною жертвою, хлібом та вином під час Служби Божої.

Додаймо до нашого молитовного життя «Вічного Отця, сильного, щоб рятувати». З цими молитвами великі полінезійські моряки заселили Моану в Океанії. За допомогою молитви ми можемо подолати морську небезпеку та перетворити несправедливість, через яку страждаємо в морських системах. І, як принц Філіп, підготуйтеся до найбільшої подорожі з усіх: від земного життя до Небесного Єрусалиму.

ДЛЯ ТИХ, ХТО ПЕРЕБУВАЄ В НЕБЕЗПЕЦІ НА МОРІ

Вічний Отче, сильний щоб рятувати,
Чия рука скувала неспокійну хвилю,
Хто велить потужному океану глибоко
Власні межі тримати;
О, почуй нас, коли ми кличемо до Тебе,
Тих, хто в небезпеці на морі.

О Христе, чий голос почула вода
І замовк її гнів від Твого слова,
Хто ходив по глибокій піні,
І спокійно серед шалуні спав;
О, почуй нас, коли ми кличемо до Тебе,
Тих, хто в небезпеці на морі.

Пресвятий Душе, Котрий дав початок
створінню
Над хаосом темним і жорстоким,
І приборкав, його гнівну метушню,
І послав умиротворення на дикі зачатки;
О, почуй нас, коли ми кличемо до Тебе,
Тих, хто в небезпеці на морі!

О Трійце любові та сили,
Наші брати захищаються в годину небезпеки;
Від скелі та бурі, вогню та ворогів,
Захисти їх, куди б вони не пішли;
Так вічно вставатимемо до Тебе
Втішайся гімнам похвали з суші та моря.

Амінь.

STELLA MARIS

Стелла Маріс є найбільшою мережею в світі з відвідування суден.

Ми покращуємо життя мореплавців і рибалок через нашу мережу місцевих капеланів та центрів моряків, експертну інформацію, адвокацію, та духовну підтримку.

Stella Maris регіональні координатори

Північна Америка і Кариби

Deacon Paul Rosenblum

Stella Maris Port Chaplain, Charleston Diocesan

Email: paul.rosenblum@stellamarismail.org

Mobile: +1 (843) 822-3572

Європа

Martin Foley

Stella Maris National Director, UK

Email: martin.foley@stellamarismail.org

Mobile: +44 7941 231628

Африка Індійського океану

Fr. Jacques Henri David

Stella Maris Port Chaplain, Port-Louis, Mauritius

Email: jachenri@intnet.mu

Mobile: + 230 57287348

Південна Азія

Fr. Johnson Chirammel

Stella Maris Port Chaplain, Cochin, India

Email: chirammlj@yahoo.com

Mobile: +91 9447308759

Західна Африка

Fr. Celestin Ikomba

Stella Maris National Director, Ivory Coast

Email: ikomba_celio@yahoo.fr

Mobile: +225 08041035

Південно-Східна Азія

Fr. Paulo Prigol

Stella Maris Director, Manila, Philippines

Email: pauloprigol@yahoo.com

Mobile: +63 908 819 0230

Латинська Америка

Fr. Samuel Fonseca, C.S.

Stella Maris National Director, Brazil

Email: samufonto@hotmail.com

Mobile: +55 (13) 9772 1191

Океанія

Sr. Mary Leahy, RSJ

Stella Maris Port Chaplain, Sydney, Australia

Email: srmariyleahy@gmail.com

Mobile: +61 (418) 724 713

www.stellamaris.org.uk
facebook.com/StellaMarisOrg
twitter.com/StellaMarisOrg

STELLA MARIS